

virkelig man vilde begaae en stor Uret, og jeg maa derfor indstændigt raade til, at man vedtager Fleertallets Forslag.

Indenrigsministeren: Hvad angaaer det Forslag, som er stillet af Udvalgets Fleertal til § 2, hvorefter Overleveringen skulde finde Sted, naar Yderne af over Halvdelen af Brofornet til en Bro forlangte det, da maa jeg ansee det for betænkeligt; jeg troer ikke, at det kan være tilraadeligt at gaae videre, end Lovforslagets § 2 gaaer. Jeg kan i den Henseende holde mig til de Grunde, der ere anførte af flere ærede Rigsdagsmænd, og naar den sidste ærede Taler har villet gjøre gjældende, at Amtsraadet, med Hensyn til hvor mange Broer der aarligen skal afløses, skal kunne have et saadant Spillerum, at der paa den Maade ikke blev nogen Betænkelighed ved Sagen, saa kan jeg, — næst at bemærke, at det første Spørgsmaal jo dog er, om der er nogen tilstrækkelig Grund til at hjemle en Bemyndigelse, som gaaer videre end efter Lovforslagets § 2 — ikke erkjende, at Redactionen af Fleertallets § 2 svarer til det, den ærede Rigsdagsmand udtalte som Meningens deraf. Saaledes som den ligger for er det jo en faststaaende, vedvarende Regel, at naar Yderne af over Halvdelen af Brofornet forlange det, skal Overleveringen finde Sted; men hvorledes kan det staae i Samklang med, at Amtsraadet i et Tidrum af to Aar, efterat Loven er traadt i Kraft, skulde bestemme, hvor mange og hvilke af disse Broer der blive at indløse. Det er jo nemlig ikke sagt, at Erklæringen øieblikkelig skal afgives, idetmindste staaer det der ikke; jeg veed ikke, om det er meent, men der staaer ikke, at Yderne af over Halvdelen af Brofornet øieblikkelig, eengang for alle, skulle afgive Erklæringen, tværtimod staaer det omvendt, som om de til en hvilken som helst Tid skulde have Ret til at give en saadan Erklæring, og hvorledes kan det saa forenes dermed, at Amtsraadet i et Tidrum af to Aar, efterat Loven er traadt i Kraft, skal tage Bestemmelse om, hvilke og hvormange af disse Broer der blive at indløse? Det forudsættes jo, at paa den Tid, Amtsraadet tager denne Bestemmelse, er det afgjort, med Hensyn til

hvilke Broer der skal tages Bestemmelse, men det kan jo ikke være Tilfældet, dersom Forslaget giver de Paagjældende en vedvarende Ret, og anderledes kan jeg ikke forstaae det. Det forekommer mig altsaa, at Forslaget i alt Fald allerede af den Grund er nantageligt.

Hvad dernæst angaaer § 4, da maa jeg ligeledes, som det ærede Thing vil kunne forudsætte, slutte mig til de ærede Medlemmer, som fra forskjellige Sider have fastholdt Udfæstets § 4, og jeg maa altsaa udtale mig imod de Forslag, der ere stillede, være sig af Udvalgets Fleertal, være sig af en æret Rigsdagsmand udenfor Udvalget. Jeg skal i saa Henseende blot bemærke, at der er en Vanfærlighed ved Forhandlingen, som ligger deri, at de forskellige Paragrapher i Lovforslaget hænge saa nøie sammen, og navnlig hænger § 4 nøie sammen med § 11 — hvortil der jo ogsaa er henvist af det ærede Fleertal —, der jo ikke foreligger til Forhandling. Men da jeg nu ikke troer, at Fleertallets Forslag til den sidstnævnte Paragraph er tilraadeligt, navnlig ikke forsaaavidt der der er truffet en Bærel paa Statskassen, saa kan jeg saameget mindre troe, at dets Forslag til § 4 kan findes tilraadeligt, saaledes som det er stillet af Fleertallet. Hvad angaaer det Endringsforslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgfreds (Bregendahl), da kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig meget vilkaarligt; jeg troer ikke, det der foreslaaede er en heldig Maade til at raade Bod paa de formeentlige Ulemper, som i et og andet Tilfælde kunde fremtræde. Jeg skal bemærke, at det engang ligger i Forholdenes Natur, at naar man vil afløse saadanne Forhold som de, hvorom der her er Tale, saa er det saa godt som umuligt at faae en Afløsning, ved hvilken det ikke skulde paavises, at der i et eller andet Tilfælde indtraadte nogen Ubillighed, og ialtsald troer jeg ikke, at noget af de foreliggende Forslag har truffet den rette Veie — hvis en saadan iøvrigt kan findes — til bedre end Lovforslaget at fjerne saadanne Ubilligheder; men jeg er, som sagt, tilbøielig til at troe, at det næsten vil være umuligt at forebygge, at der ikke i et eller andet Tilfælde kan opstaae nogen